

носили... Поседали малу починали. *D. S. 5, 5—7.* „Постой малу, брате, темянѣ ми мирисать“. *М. 229.* Малу що си напра'ила, Колку чука на планина; Малу вода, що пушила, Завъртиле деветь окна—воденици, А десето вала'ици. *М. 265.* **Мало-по-мало, Мало-по-малечко** *тоже что* малко-по-малко; Мало по малечко цара наружуеть (игла). *М. р. 531. (лат.).* **Мало-много (млогу)** *тоже что* малко-много: Съ разлюти цара Мурат-бега И си зеде малу многу аскеръ, И киниса по море да идеть. *М. 48.* И си собра малу многу азно. *М. 192.* Та са забави Иванъ малу много прѣдѣ саранѣ му доде да флезе. *Ч. 256.* Малу са млогу поспали,—Вакли са овни сплашили. Лазаръ си рипна та стана. *Ч. 322.* Малу са млогу ходили—Години до дванадесте, Малу са пуснечили—Ду хиляда и петъ стотини Манахи вакли овнове. *Ч. 321.* **Отъ мало (Мак.)** едва, съ трудомъ: Отъ малу съ беганѣ откинало. *М. 159.*

Малоброѣнъ *пр.* малочисленный: Вообще 'си-ве пѣсни, освемъ неколку малобройни, имаеъ печать одъ народно-то творчество. *М. р. VII.*

Малоснаженъ *пр.* мелкорослый: Тука живѣять едно голѣмо множество диви хора, вълнети и малоснажести, сир. високи чѣтири крака. *X. II, 37.* Азъ имъ приказахъ подробно какво си изтѣглихмѣ съ малоснаженитѣ и голѣмоснаженитѣ диваци. *X. II, 47.*

Маломощенъ *пр.* слабосильный.

Малъ Мала Мало (Мак.) *пр., съ чл. Малиятъ Малата Малото (Софійское)* малый, малай, малое (*син.* малѣкъ): „—дек'низъ двор-отъ вѣрвить, Со иболок фярли, по герданъ ме удри, Гердано-о ми дзвекна на мома и текна; На татко ке кажи, мало ке ме мажи“. *М. 390.* Та си немамъ никого, Еденъ братъ малѣкъ су имала, Уште малъ ми го пленеле, Татари ми го пленеле. *В. 308.* Си зедо'е Секула Детенце, Защо бѣше лично и мало'о, Секула—го не'еста еторѣе, Отидо'е во Нѣмечка земл. *М. 126.* Ке напра'ить кюприа Со два драга камѣня, Со дробного бисера За малѣо Мефмеда. *М. 190.* Со себе си води едно малой моме. *В. 323.* Приквечеръ хоро-то, кога да си растури, оплитѣтъ жени-тѣ вѣнець отъ цвѣти, за по-малія отъ деверѣте. *Ч. 94.* Така, мака, мила нанке, тешко на сѣрце-то За попова керка, мила нанке, тая най-мала-та. *М. 363.* 2) эпитетъ воловъ: „Азъ ща на Араба-пазаръ да ида, Мали ще волове да зема, Ала ми харачлѣкъ не стига,—Азъ додохъ харачлѣкъ да искамъ“. *Ч. 309.* Впрегна си мали волови. *Ч. 316.* **Мало-голѣмо** всѣ отъ мала до велика (*тоже что* малко—голѣмо): Да вѣрви мало голѣмо За здравѣ да се люѣе. *Д. 13, 50—51.* **Отъ малъ** съизмала, съ малолѣтства (*ср.* отъ малѣкъ): Отъ малъ сумъ сиракъ останалъ Бесъ татка, та и бесъ майка. *М. 394.* Отъ малъ Стоянъ сиромашецъ, Се главуелъ дека овчаръ, дека козаръ. *В. 332.* **Малечѣкъ (Малеч-**